

Boligministeren har endelig lovet at tilstræbe, at bestyrelsen for det nye industribe-låningsinstitut får en så bred og alsidig erhvervsmæssig og geografisk repræsentation som muligt.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de af boligministeren stillede ændringsforslag.

Udvalget er bekendt med, at centrum-demokraterne, der ikke er repræsenteret i udvalget, agter at stemme for lovforslaget med de af boligministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) bemærker, at mindretallet navnlig lægger vægt på

- at den effektive finansieringsgrad for realkreditten hæves, hvorved den samlede terminsydelse i nyopførte ejendomme ned-sættes,
- at der indføres kontantvurdering og kontant låneudmåling såvel ved bolig- som erhvervsbelåning,
- at sondringen imellem almindelig og særlig realkredit ophæves inden for enheds-prioriteringsområdet og
- at der gennemføres en henstandsordning for økonomisk betrængte landmænd.

Mindretallet finder ikke, at der er fundet en endelig løsning for erhvervsbelåning. Ved fastsættelsen af lånegrænserne for landbrugs-, industri- og håndværksejendomme er der først og fremmest taget sigte på at undgå utilsigtede ændringer i erhvervsbelåningens institutionelle grundlag som følge af overgangen til kontantprincippet. Mindretallet mener, at bestræbelserne på at forbedre og forenkle realkreditgivning til erhvervs-ejendomme bør fortsætte med henblik på en samlet løsning.

Mindretallet kan ikke støtte den af ministeren foreslåede tilskudsordning for opretnings- og forbedringsarbejder samt energibesparende foranstaltninger og ser derfor ikke noget behov for de foreslåede realkreditlån til sådanne arbejder.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) bemærker, at mindretallet støtter enhver lempelse i eksisterende restriktioner i realkreditlovgivningen, her-

under lempelser i lånebetingelser, lånegrænser og løbetid.

Det fremhæves dog, at mindretallet adva- rer mod en fortsættelse af det sidste tiårs brug af realkreditlovgivningen som erhvervs- og beskæftigelsespolitisk reguleringsfaktor.

De tilsigtede resultater af disse mange ændringer er stort set udeblevet, hvortil kommer, at de hyppige ændringer er uhensigts- mæssige at administrere for realkreditinstitutterne.

Det bør tilstræbes i de kommende år stærkt at forenkle denne lovgivning og i langt større omfang overlade beslutninger vedrørende lånegrænser og lånevilkår til låneinstitutterne.

Et *tredje mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) bemærker, at den foreslåede ændring af realkrediten vil medføre en svag tendens til, at boligbyggeriet øges i kraft af en mindre startydelse. Forøgelsen vil dog efter al sandsynlighed ikke blive særlig stor, da de faldende reallønninger gør det vanskeligt for almindelige familier at kunne klare de økonomiske byrder, der er forbundet med at flytte ind i nybyggeriet.

En virkelig sikring af et øget boligbyggeri til priser, folk med almindelige indkomster kan betale, kan kun sikres gennem en omlægning af låneordningerne, en omlægning af rentefradragsretten og gennem et øget almennyttigt byggeri, hvor der samtidig er mulighed for at give en socialt afbalanceret boligstøtte.

Den foreslåede henstandsordning for landmænd vil formodentlig kunne give en vis forbedring. Mindretallet ønsker i denne forbindelse desuden at henlede opmærksomheden på, at en lang række højrentebyggerier også har brug for sådanne ordninger.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *boligministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

1) *Nr. 1* affattes således:

»1. § 10 affattes således:

»§ 10. Når højere lånegrænser ikke gælder efter stk. 2-10, skal lån med tillæg af for-